

Кілька правил, які діти не вивчають у школі

На жаль, існують речі, про які дітям слід було б дізнатися на шкільній лаві, але вони про них не дізнаються. Не кожному таланить мати справу з мудрими вчителями. Існує кілька засадничих правил науки життя, які, можливо, допоможуть у добрих починаннях щодо покращення якості навчання.

Правило 1. «Життя несправедливе — звикни до цього». Середньостатистичний підліток використовує фразу «Це несправедливо» 8, 6 разів на день, запозичивши її в батьків — своїх ідеалів. Останнім глибина істини правила № 1 відкривається тільки після того, як дитина починає наслідувати їх у висловлюваннях.

Правило 2. «Світові начхати на твої самопочуття та самоповагу». Перш ніж узяти до уваги твоє почуття власної гідності, світ очікує від тебе реальних успіхів і досягнень. Це відкриття шокує. Зазвичай, коли безпідставно завищені самооцінка та самоповага стикаються з жорсткою реальністю, дитина починає жалітися: «Це несправедливо» (дивися правило № 1).

Правило 3. «Вибач, але малоімовірно, що твій річний зарібок відразу після закінчення школи становитиме \$40 000». І, можливо, ти ніколи не станеш віце-президентом з особистим лімузином і водієм і навіть будеш змушений носити уніформу без етикетки престижної фірми.

Правило 4. «Якщо ти вважаєш, що твій учитель надто суворий і вимогливий, — почекай знайомства зі своїм босом». Він працює не за контрактом, тож схильний до жорсткішої, ніж у вчителя, поведінки. Він не має наміру співпереживати твоєму внутрішньому стану, якщо ти зіпсував справу чи просто перебуваєш у поганому настрої.

Правило 5. «Обсмажувати бургери в «Макдоналдсі» — не нижче твоєї гідності, твої прадіди назвали б навіть таку роботу «добрим шансом». Їх також не пригнічувала б мінімальна заробітна плата. Єдине, що б їх гнітило, — цілоденні теревені про Курта Кобейна.

Правило 6. «Не поспішай звинувачувати у своїх невдачах батьків, тільки ти відповідальний за свої досягнення і провали». Це — зворотний бік порожнього красномовства твого покоління на зразок: «Це — моє власне життя» або «Ти — не мій бос». Після досягнення 18-річного віку тебе стосується все, і ти за все відповідаєш. Не скигли про свої невдачі, бо в такому разі ти маєш вигляд істеричної, зіпсованої дитини.

Правило 7. «До твого народження твої батьки не були такими нудними й нецікавими людьми, якими вони здаються зараз». Вони стали такими, заробляючи на твоє безхмарне дитинство, перучи твій одяг і слухаючи твої нескінченні балачки про те, який ти класний. Тому, перш ніж вирушити в експедицію на порятунок лісів Амазонки від знищення їх жадібним поколінням твоїх батьків, спробуй для початку прибрати свою кімнату.

Правило 8. «Твоя школа скасувала поділ на переможців і лузерів, життя — ні». У деяких школах перестали ставити погані оцінки, дозволили скільки завгодно пробувати складати тест чи відповідати на запитання... У школі намагання за цінністю прирівнюються до результату. Це не має нічого спільного з тим, що відбувається в реальному житті (дивися правила № 1, № 2 та № 4).

Правило 9. «Життя не поділяється на семестри; літніх канікул у ньому немає». Немає навіть великодніх вихідних. Від тебе щодня очікують високих результатів. І ти не отримуватимеш шансів на нове життя кожні 10 тижнів. Ти житимеш одне-єдине життя, і якщо погано поводитимешся, то тільки надзвичайно обмежена кількість робіт зможе вгамувати твою амбітність, непомірну самооцінність і допоможе в пошуках свого «я». Ще менше шляхів вестиме до самореалізації (дивися правила № 1 та №2).